

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 453/2020-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. septembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľu a Ladislava Duditša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] zastúpeného advokátom JUDr. Stanislavom Pavlom, PhD., Šancová 58, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 61 Ek 73/2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. augusta 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 61 Ek 73/2018 (ďalej aj „napadnuté konanie okresného súdu“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 61 Ek 73/2018 vydal 12. júna 2018 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Mariánovi Michnicovi, Sartorisova 21, Bratislava (ďalej len „súdny exekútor“), z dôvodu nesplnenia si povinnosti vyplývajúcej sťažovateľovi z exekučného titulu (právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1 T 15/2017 z 18. septembra 2017).

3. Upovedomenie o začatí exekúcie z 30. júla 2018 bolo sťažovateľovi doručené 7. augusta 2018. Sťažovateľ podal v zákonnej lehote návrh na zastavenie exekúcie z 13. augusta 2018 podľa § 61k ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ktorý odôvodnil tým, že podľa jeho názoru neexistuje taký exekučný titul, na základe ktorého sa má vykonať táto exekúcia. Navyše v situácii, keď sťažovateľ v súlade s povinnosťou uloženou mu exekučným titulom podľa svojich síl a schopností uhradil oprávnenému na jeho bankový účet v období decembra 2017 do augusta 2018 sumu 271 €. Z tohto dôvodu sťažovateľ považuje exekúciu za nezákonnú z dôvodu uvedeného v § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

4. Sťažovateľ podaný návrh na zastavenie exekúcie doručil súdnemu exekútorovi a na vedomie i okresnému súdu, ktorý tento postúpil prípisom z 28. januára 2019 súdnemu exekútorovi. Následne súdny exekútor oznámil, že k 12. marcu 2019 nebolo vôbec plnené zo strany sťažovateľa, čo však podľa sťažovateľa vyvracajú listinné dôkazy, ktoré boli predložené súdnemu exekútorovi a okresnému súdu. Uznesením okresného súdu z 25. mája 2020 bol zamietnutý návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3

Exekučného poriadku. Okresný súd ale považoval za preukázané, že po začatí konania čiastočne uhradil oprávnenému sumu 271 €, ale čiastočná úhrada istiny nespôsobila zánik celej vymáhanej pohľadávky, pričom k ukončeniu exekúcie môže dôjsť iba v prípade úhrady vymáhanej sumy vrátane trov exekúcie.

5. Sťažovateľ uviedol, že „*celé exekučné konanie trvalo neprimerane dlho z dôvodov na strane nečinnosti povereného súdneho exekútora, ako aj zo strany Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý napriek urgenciám vo veci nekonal a začal konať až po vyše 1 ½ roku od podania návrhu na zastavenie exekúcie a po vyše 16 mesiacoch od postúpenia svojho podania poverenému súdnemu exekútorovi, bez vykonania akéhokoľvek úkonu vo veci, čím Okresný súd Banská Bystrica svojou nečinnosťou v konaní neprimerane predĺžil konanie v predmetnej exekučnej veci, bez dôvodných prekážok v tomto exekučnom konaní.*

Z dôvodu tejto nečinnosti bol sťažovateľ zaradený do registra dlžníkov, prístupný aj pre bankové inštitúcie a banky, ktoré mu od začatia exekúcie a najmä v roku 2019 a v roku 2020 nechceli poskytnúť finančné prostriedky na financovanie kúpy nehnuteľnosti (bytu)... hoci mal preukázaný a dokladovaný dostatočný príjem od svojho zamestnávateľa...

Už v priebehu roku 2019 bola celá vymáhaná pohľadávka v tejto predmetnej exekúcii rezervovaná a zabezpečená na samostatnom účte zamestnávateľa na splnenie povinnosti sťažovateľa, pričom bola pripravená na úhradu vymáhanej pohľadávky v skutočnej výške.

Vďaka nečinnosti povereného súdneho exekútora a Okresného súdu v Banskej Bystrici, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie, exekučné konanie sa neúmerne predĺžilo minimálne o 16 mesiacov, počas ktorých nebol vykonaný na strane povereného súdneho exekútora žiaden úkon v predmetnej exekučnej veci, ako aj na strane Okresného súdu Banská Bystrica nebol vykonaný žiaden úkon v predmetnej exekučnej veci, čím na strane sťažovateľa došlo aj k neúspešnému žiadaniu o poskytnutie hypotekárneho úveru na financovanie kúpy vlastnej nehnuteľnosti - bytu. Z uvedených dôvodov žiada sťažovateľ Ústavný súd Slovenskej republiky, aby mu bolo priznané aj finančné zadosťučinenie k strate možnosti získania úveru vo výhodnejších úrokových sadzbách, ktoré boli v roku 2019 a začiatkom roka 2020 na historických minimách.“

6. Na základe už uvedeného sťažovateľ v petite navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jeho v bode 1 uvedených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľ sa zároveň domáha priznania finančného zadost'učinenia v sume 4 000 € a náhrady trov konania v sume 375,24 €.

II.

Relevantná právna úprava

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

10. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

11. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

12. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa,

ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

13. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

14. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

15. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov“, ktoré je zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

16. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza

zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 10/98, I. ÚS 44/99, IV. ÚS 68/02), alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 86/08).

17. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 116/02, IV. ÚS 637/2013). Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde], pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

18. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

19. Ústavný súd, vychádzajúc dôsledne z obsahu ústavnej sťažnosti, dospel k záveru, že jej predmetom je namietaný postup okresného súdu spočívajúci v neprimeranej dĺžke rozhodovania okresného súdu o návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie v napadnutom konaní. V tejto súvislosti ústavný súd zistil, že uznesenie okresného súdu z 25. mája 2020 nadobudlo právoplatnosť 20. júna 2020, čo uviedol aj sťažovateľ v ústavnej sťažnosti. Ústavná sťažnosť sťažovateľa namietajúca už uvedený postup okresného súdu v napadnutom konaní bola ústavnému súdu doručená 20. augusta 2020, teda zjavne po tom,

keď bolo právoplatne rozhodnuté o návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie. Sťažovateľ sa teda v predmetnej veci domáha ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase, keď v napadnutom konaní okresného súdu namietané porušenie v bode 1 označených práv súvisiace s dĺžkou rozhodovania okresného súdu o návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie už netrvalo, a teda bola odstránená jeho právna neistota.

20. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

21. Nad rámec ústavný súd konštatuje, že spolu s ústavnou sťažnosťou bolo doručené aj splnomocnenie pre právneho zástupcu na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom. Predmetné splnomocnenie ale nebolo udelené na zastupovanie vo veci namietaného porušenia v bode 1 uvedených práv v príčinnej súvislosti s postupom okresného súdu v napadnutom konaní, keďže je datované 7. augusta 2018 (viac ako 2 roky pred podaním ústavnej sťažnosti). Z dôvodu, že ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ústavný súd už nevyzval jeho právneho zástupcu na odstránenie uvedeného nedostatku z dôvodu procesnej hospodárnosti.

22. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. septembra 2020

Miroslav DURIŠ
predseda senátu